

A málnalekvár

Az erdő csendes volt. Egy ideig, mert valami megtörte azt. Hogy mi? Hiszed vagy sem azt először én sem tudtam, de aztán rájöttem. Most elmondom neked, ha tovább olvasod történetem.

Egy medvebocs volt az, ki sírva ezt kiabálta:

- Éhes vagyok, éhes vagyok!
Az erdő lakói sietve keresték fel medvemamát, s ezt kérdezték tőle:
- Mi történt?
A medvebocs anyukája lehorgasztott fejjel így válaszolt:
- Ó, nagyon sajnálom, de az én kicsi bocsom volt! Nagyon éhes, viszont semmit sem hajlandó enni. Semmi sem jó neki, amit adok neki.
- Ó, vagy úgy! – szólalt meg a kiséger – Már mindent megkóstolt?
- Igen. Adtam neki almát, vackort, szilvát, kökényt, gombát és még sorolhatnám – válaszolta elkeseredve medvemama.
- Hát, ez valóban sok minden! – mondta a kiséger, majd némi fejtörés után a következő ötlettel állt elő. – Mi lenne, ha készítenénk neki lekvárt?
- De miből?
- Jó kérdés! – vakargatta kis buksiját az egérke.

A kis katicabogár, aki éppen arra röpködött, meghallotta a beszélgetést, s ezt mondta:

- Málnából! Az erdő szélén láttam minap egy szép, nagy málnabokrot. Abból tudunk lekvárt készíteni.
- Ez remek ötlet! – örült együtt medvemama és a kiséger.
El is indultak tüstént. Olyan gyorsan szedték a lábukat, hogy rövid időn belül oda is értek a málnabokorhoz. Neki is láttak a szüretelésnek. Időközben az arra sétáló többi erdőlakó is csatlakozott a málnagyűjtéshez.
- Szerintem ennyi málna már elég lesz! – mondta medvemama.
- Szerintünk is! – válaszolták a többiek. - Siessünk vissza, s készítsük el a lekvárt a kis medvebocsnak.

Hát, ha mondták, úgy is tettek! Egy kicsi ebből, egy kicsi abból. Nem kevés, de egy fél óra alatt készen is lettek.

Az elkészült málnalekvárt a kis bocs kóstolhatta meg először. Mindenki izgatottan várta, hogy mi fog történni ezután.

- Ez nagyon finom! – kiáltott fel a bocs.
Az erdő lakói megkönnyebbülten nevettek fel:
- De jó! Végre eszik a kis medve! S a csend is visszatérhet erdőnkbe!

Akár hiszed, akár nem olyan sok lekvár lett, hogy az erdő összes lakója ehetett belőle. Még tán ma is eszik, ha azóta el nem fogyott!